

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

SA „Termoelectrica” împotriva SRL „Eligibil-Con”, intervenienți accesorii
Primăria mun. Chișinău și Pretura Botanica mun. Chișinău
(înlăturarea obstacolelor)

împotriva deciziei din 30 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2rac-270/23

PIGD Nr. 2-21122074-01-2rac-05122023

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Valah)
Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, M. Anton, V. Cotorobai)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de SRL „Eligibil Con”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 august 2021, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eligibil-Con”, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău și Pretura Botanica mun. Chișinău, solicitând obligarea pârâtei să înlăture construcția capitală, rezervoarele cu benzină și motorină ale stației de alimentare și pavajul din zona de protecție a rețelelor termice din șoseaua ***** nr. *****, mun. Chișinău.

2. Reclamanta a invocat că, în urma unui control efectuat de reprezentanții săi, s-a constatat că la adresa șoseaua *****nr. *****, mun. Chișinău, în zona de protecție a rețelelor termice supraterane și subterane cu diametrul de 250 mm, sunt amplasate o construcție capitală, rezervoare cu benzină și motorină ale stației de alimentare, teritoriu betonat și teritoriu pavat.

3. Reclamanta a susținut că investitorul obiectelor este „SRL „Eligibil-Con”, fapt constatat prin procesul-verbal de constatare nr. 84-151 din 21 iunie 2021, întocmit în prezența administratorului pârâtei și a reprezentantului autorității publice locale. SA „Termoelectrica” a pretins că amplasarea acestor obiecte în zona de protecție a rețelelor termice a fost efectuată fără coordonarea sau avizarea întreprinderii energetice, cu încălcarea legislației aplicabile, fiind limitat accesul reclamantei, al mașinilor și al tehnicii speciale la rețelele termice pentru descoperirea, deservirea și exploatarea acestora.

4. Reclamanta a mai menționat că această situație o pune în imposibilitatea de a interveni operativ și eficient în caz de avarii și reduce fiabilitatea furnizării energiei termice.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 28 iulie 2022, SA „Termoelectrica” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2023, apelul declarat de SA „Termoelectrica” a fost admis, hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022 a fost casată și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă. SRL „Eligibil-Con” a fost obligată să înlăture, pe cheltuiulă proprie, construcția capitală, rezervoarele cu benzină și motorină ale stației de alimentare și pavajul din zona de protecție a rețelelor termice aflate pe adresa șoseaua ***** nr. *****, mun. Chișinău. De asemenea, de la SRL „Eligibil-Con” în beneficiul SA „Termoelectrica” a fost încasată taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 100 lei și taxa de stat pentru examinarea apelului în sumă de 75 lei.

8. Instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei și din probatoriul administrat, rezultă că la adresa șoseaua Muncești nr. 121, mun. Chișinău, în zona de protecție a rețelelor termice supraterane și subterane cu diametrul de 250 mm, sunt amplasate o construcție capitală, rezervoare cu benzină și motorină ale stației de alimentare, teritoriu betonat și teritoriu pavat. Totodată, instanța de apel a constatat că investitorul obiectelor respective este SRL „Eligibil-Con”, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare nr. 84-151 din 21 iunie 2021, întocmit de reprezentanții SA „Termoelectrica” în prezența administratorului SRL „Eligibil-Con” și a reprezentantului autorității publice locale.

9. Instanța de apel a considerat că amplasarea construcției capitale, a rezervoarelor stației de alimentare și betonarea teritoriului nu au fost coordonate sau avizate cu SA „Termoelectrica”, iar prin aflarea acestor obiecte direct pe traseul termic și în zona de protecție a acestuia este exclus accesul reprezentanților, mașinilor și tehnicii speciale ale reclamantei la rețelele termice pentru descoperirea, deservirea și exploatarea acestora. În acest sens, instanța de apel a reținut că situația constatată încalcă drepturile SA „Termoelectrica” privind accesul la conductele termice și o plasează în imposibilitatea de a-și onora obligațiile față de consumatori, inclusiv de a interveni operativ și eficient în caz de avarii.

10. Curtea de apel a făcut trimitere la prevederile Legii nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică, ale Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, precum și la normativul NCM G.04.07:2014 „Rețele termice”, reținând că obiectivele energetice au grad sporit

de pericol, iar lucrările în zona de protecție se efectuează numai cu acordul întreprinderii sau organizației energetice.

11. Instanța de apel a mai reținut că, potrivit normativului menționat, sunt stabilite distanțe minime de protecție față de rețelele termice subterane și supraterane, iar nerespectarea acestor cerințe afectează protecția și funcționarea normală a rețelelor termice. Instanța de apel a apreciat ca fiind incorectă concluzia primei instanțe potrivit căreia acțiunea ar fi neîntemeiată din motiv că reclamanta nu ar fi individualizat bunurile a căror înlăturare se solicită. În acest sens, instanța de apel a reținut că actele anexate la materialele cauzei atestă individualizarea bunului imobil și a obiectelor litigioase, fiind indicate planul cadastral al bunului imobil din șoseaua ***** nr. *****, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral *****, procesul-verbal de recepție finală nr. 730 din 18 decembrie 2014, extrasul din Registrul bunurilor imobile pentru bunul imobil cu numărul cadastral *****, procesul-verbal de constatare nr. 84-151 din 21 iunie 2021, schema de amplasare a rețelelor termice și imaginile foto de la fața locului.

12. În consecință, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respins neîntemeiat pretențiile reclamantei, deoarece circumstanțele cauzei au fost stabilite, însă au fost apreciate incorect, iar normele de drept material au fost identificate și aplicate eronat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. La 5 decembrie 2023, SRL „Eligibil-Con” a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2023, solicitând casarea actelor judecătorești contestate, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depuse de SA „Termoelectrica” și încasarea cheltuielilor de judecată din contul intimitei.

14. În motivarea recursului, recurenta a invocat că decizia instanței de apel este nelegitimă, lipsită de suport juridic și de argumente fondate. Recurenta a susținut că toate lucrările de edificare a stației de alimentare au fost coordonate cu SA „Termocom”, care la momentul construcției era proprietarul rețelelor și predecesorul SA „Termoelectrica”.

15. Recurenta a mai susținut că, la edificarea clădirii și a rezervoarelor, au fost respectate normativele în construcții NCM G.04.07:14, capitolul „Rețele termice”, iar stabilirea încălcării distanței sau poziționării nu putea fi efectuată fără un raport de expertiză, deoarece aspectele privind respectarea parametrilor tehnici la instalarea sau strămutarea țevelor presupun cunoștințe tehnice speciale. În acest

sens, recurenta a invocat prevederile art. 118 și art. 148 din Codul de procedură civilă.

16. Recurenta a considerat corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia pretenția reclamantei privind obligarea pârâtei să înlătore bunurile din zona de protecție a rețelelor termice este neîntemeiată, deoarece reclamanta nu a individualizat bunurile a căror înlăturare o solicită și nu a indicat numerele cadastrale ale acestora sau ale terenului pe care sunt amplasate.

17. Recurenta a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a admis o pretenție abstractă, care nu ar putea fi executată, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia cerințele din acțiune trebuie să fie clare, certe, lizibile și susceptibile de executare. De asemenea, recurenta a susținut că instanța de apel s-a bazat în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor și pe inacțiunea pârâtei.

18. La 21 februarie 2024, Pretura sec. Botanica mun. Chișinău a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

19. La 5 martie 2024, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 30 martie 2023. Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 10 octombrie 2023. În aceste condiții, recursul declarat de a SRL „Eligibil-Con” la data de 5 decembrie 2023, a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

27. În speță, recurenta a invocat temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi admis o pretenție abstractă, imposibil de executat, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, precum și că decizia contestată s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

28. Examinând conținutul cererii de recurs, completul de judecată constată că recurenta nu a formulat critici apte să demonstreze existența unei interpretări a legii contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu a relevat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel ori existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor. Argumentele invocate exprimă, în esență, dezacordul recurentei cu soluția pronunțată în apel, cu modul de apreciere a probelor și cu concluzia instanței de apel privind temeinicia acțiunii.

29. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că simpla invocare a existenței unei jurisprudențe constante a Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia cerințele formulate în acțiune trebuie să fie clare, certe și susceptibile de executare, nu este

suficientă pentru admiterea recursului spre examinare în fond. Recurenta nu a făcut trimitere la o jurisprudență concretă a Curții Supreme de Justiție pronunțată în circumstanțe similare și nu a demonstrat în ce mod interpretarea legii din decizia contestată ar fi contrară unei jurisprudențe uniforme.

30. Critica recurenteii potrivit căreia pretenția admisă de instanța de apel ar fi abstractă și imposibil de executat nu confirmă incidența art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Instanța de apel a examinat această obiecție și a înlăturat concluzia primei instanțe privind lipsa de individualizare a bunurilor, reținând că obiectele a căror înlăturare se solicită sunt determinate prin indicarea construcției capitale, a rezervoarelor cu benzină și motorină ale stației de alimentare și a pavajului din zona de protecție a rețelelor termice, toate aflate la adresa șoseaua ***** nr. *****, mun. Chișinău, în legătură cu bunul imobil cu numărul cadastral 0100117.628.

31. În aceste condiții, susținerea privind caracterul abstract al dispozitivului deciziei de apel nu demonstrează existența unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

32. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurenta nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

34. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

35. În speță, instanța de apel nu și-a întemeiat soluția pe simple prezumții, după cum susține recurenta, dar pe ansamblul probelor administrate în cauză. Curtea de Apel Chișinău a indicat expres că a avut în vedere procesul-verbal de constatare nr. 84-151 din 21 iunie 2021, planul cadastral al bunului imobil din șoseaua *****nr. *****, mun. Chișinău, cu numărul cadastral *****, procesul-verbal de recepție finală nr. 730 din 18 decembrie 2014, extrasul din Registrul bunurilor imobile, schema de amplasare a rețelelor termice și imaginile foto de la fața locului.

36. Prin urmare, concluzia instanței de apel a fost raportată la probe concrete. În consecință, recursul nu evidențiază existența unei decizii arbitrare și nici o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, dar exprimă dezacordul recurenteii cu soluția instanței de apel, cu modul de calificare a raportului juridic și cu concluziile rezultate din probatoriul administrat.

37. Astfel, cererea de recurs nu pune în discuție o problemă de legalitate care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție, dar urmărește, în esență, reevaluarea circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză. Completul de judecată menționează că recursul nu constituie o cale ordinară de rejudecare a cauzei sub aspect factual, iar filtrul de admisibilitate are rolul de a permite examinarea doar a acelor cereri care ridică probleme ce s-ar încadra în art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

38. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Eligibil-Con”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat